

ВЗАЄМОДІЯ СЛІДЧИХ ОРГАНІВ З  
ОПЕРАТИВНИМИ ПІДРОЗДІЛАМИ ПІД ЧАС ПРОВЕДЕННЯ  
НЕГЛАСНИХ СЛІДЧИХ (РОЗШУКОВИХ) ДІЙ У  
КРИМІНАЛЬНОМУ ПРОВАДЖЕННІ

Курсант 302 н.г. Кемський О.В.

Науковий керівник: доцент кафедри СТ та ОРД Шевчук  
О.Ю.

Згідно з Конституцією України людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в нашій державі найвищою соціальною цінністю. На сторожі цих конституційних положень стоять правоохоронні органи та органи судової влади, які покликані вживати заходів щодо захисту та відновлення порушених прав і свобод громадян.

Успішне виконання завдань кримінального провадження багато в чому залежить від того наскільки повно

використовуються можливості вказаних правоохоронних органів. Разом з тим, недостатньо мати лише потенціал певних державних структур, потрібна чітка узгодженість їх діяльності.

Необхідність взаємодії між слідчим та уповноваженими оперативними підрозділами взагалі та безпосередньо під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій підкреслюється ще й різними формами їх діяльності. Слідчий виконує процесуальні функції, а уповноважений оперативний підрозділ ще й оперативно-розшукові. Поєднання цих двох функцій призводить в практичній діяльності до одержання позитивних результатів.

Ураховуючи те, що поняття негласних слідчих (розшукових) дій у кримінальному процесуальному законодавстві з'явилася з прийняттям нового кримінального процесуального кодексу тільки у 2012 році, тому взаємодія між зазначеними суб'єктами здійснюється не на належному рівні.

Проблемами практичного характеру, труднощі координації та взаємодії не обмежуються. На сьогоднішній день на теоретичному рівні також не вирішено чимало питань. Зокрема щодо поняття взаємодії слідчих органів та оперативних підрозділів під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій, її форм та принципів. Та й у законодавстві України існують певні положення, які потребують додаткового вивчення, перегляду та доопрацювання.

Під формою взаємодії слідчих органів з оперативними підрозділами під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій у кримінальному провадженні слід розуміти передбачений законодавством комплекс засобів та способів співробітництва, систему зв'язків і правовідносин суб'єктів, що наділені різною компетенцією й не знаходяться у відносинах адміністративного підпорядкування, які виникають та реалізуються в процесі узгодженої діяльності з метою вирішення у кримінальному провадженні питань, котрі потребують застосування спеціальних знань. Форми взаємодії

поділяють на процесуальні (нормативно-правові) та непроцесуальні (організаційно-тактичні).

Найбільш ефективними і поширеними саме на практиці є такі форми взаємодії:

- 1) обмін інформацією про різні злочини;
- 2) непроцесуальна консультативна допомога працівників інших органів працівникам оперативних підрозділів, слідчим з питань, що потребують спеціальних знань;
- 3) взаємодія під час проведення слідчих дій;
- 4) допит працівників різних органів як свідків у кримінальному провадженні з питань, що потребують спеціальних знань;
- 5) залучення працівників різних органів до участі у проведенні окремих слідчих дій як спеціалістів.

Взаємодії слідчих органів з оперативними підрозділами під час проведення негласних слідчих (розшукових) дій у кримінальному провадженні при провадженні окремих слідчих дій залежить від багатьох чинників, які в більшості випадків є не сприятливими для своєчасного виявлення правопорушення, тому для швидкого та результативного завершення кримінального провадження дана взаємодія повинна бути ґрунтована на загальних та спеціальних принципах.